

Norges Cykleforbund

UNION CYCLISTE INTERNATIONALE - UNION EUROPÉENNE DE CYCLISME - NORDISKA CYKLEFÖRBUNDET - NORGESIDRETTSFORBUND

Hordaland tingrett
Postboks 7412
5020 Bergen

hordaland.tingrett@domstol.no

Bærum 12.4.2022

SAK 18-0260255KON-THOD/4: BERGEN 2017 AS, DETS KONKURSBO - INNSIGELSE TIL BOSTYRERS OG BOREVISORS SALÆRFORSLAG

Bakgrunn og sammendrag

Norges Cycleforbund (NCF) eier samtlige aksjer i Bergen 2017 AS (Selskapet), og er en av Selskapets største kreditorer. NCF mener bostyrers og borevisors salærkrav langt overstiger det som har vært nødvendig for å gjennomføre en forsvarlig bobehandling og vil av den grunn anmode tingretten om å avkorte salæret vesentlig, slik at dividenden til kreditorerne kan økes.

Det vises til pkt 8 nedenfor ift hva tingretten bør pålegge bostyrer ifm rettens videre behandling av salærkravet.

Til sluttinnberetning og innkallingen

Konkursloven § 122, 2. ledd pålegger bostyrer å sende kopi av sluttregnskap og sluttinnlegg til kreditorerne med en frist på minimum 14 dager for å fremme innsigelser mot at regnskapet godkjennes, at boet sluttes eller at bobehandlingen av annen grunn skal opphøre. Konkurslovens § 157, 2. ledd, 2. punktum pålegger bostyrer å forelegge forslag til godtgjørelse til bostyrer innen samme frist. § 158 fastsetter det samme for borevisor.

Bostyrer har sendt ut dokumentene 29.04.22, med minimumsfrist 14 dager, som er 12.04.22 midt i påsken. Kreditorenes mulighet for å fremsette innsigelser er dermed begrenset. Hvorfor bostyrer har valgt å nytte minimumsfristen, fremfor å gi en lengre utvidet frist ifm påskeferien som vanlig, er ikke kjent.

I oversendelsesbrevet fremkommer det videre at *“Det må fremgå om fordringshaverne er villig til å stille den nødvendige sikkerhet for ytterligere omkostninger”*. Kravet om å stille sikkerhet benyttes dersom kreditorerne fremsetter innsigelser mot at bobehandlingen skal opphøre og det ikke er midler i boet til å fortsette bobehandlingen. Det er ikke tilfelle i denne saken da boet iht forslag til sluttinnberetning har kr 2.639.489,54 tilgjengelig etter foreslått avsetning til dekning av massekrav.

Slik bostyrer har formulert seg i oversendelsesbrevet fremstår det som om kreditorerne må stille garanti for å fremsette merknader dersom de har innsigelser mot sluttregnskapet og salærkravet, hvilket er uriktig. Det opplyses videre intet mht frist for å fremsette innsigelser mot salær til borevisor, verken i oversendelsesbrev eller sluttinnberetning. Størrelsen på borevisors salær og det faktum at borevisor har utført mye arbeid som naturlig ligger til bostyrers oppgaver tilsier at også det skulle vært opplyst.

Boets organer

Det bemerkes at det ikke er oppnevnt kreditorutvalg i boet iht konkurslovens § 83, hvilket det bør være i et konkursbo av denne størrelse både ift boets aktiva, antall fordringshavere og selskapets samlede gjeld. Dersom kreditorutvalg ikke er oppnevnt på første skiftesamling som her, kan og bør bostyrer be om slik oppnevning senere. Dette burde skjedd i denne saken, da boarbeidet ble gjort omfattende og kostbart. Kreditorne har ikke fått løpende innsyn i boarbeidet utover bostyrers innberetninger og har da ikke noen informasjon for å kunne danne seg noen oppfatning av hvorledes bostyrer forvalter boets midler. Enn videre er det ingen kreditorer som deltar i vurdering av eksempelvis om og hvilke søksmål som boet evt skal ta ut. Iht konkurslovens § 121 skal bostyrer sende regnskap og redegjørelse for bobehandlingen til tingretten hvert år. Det fremkommer ikke av innberetningene hvorvidt bostyrer har sendt inn regnskap årlig eller hvorledes bostyrer har holdt tingretten orientert om boets økonomi, herunder størrelsen på kostnader til ekstern bistand fra borevisor og advokat.

Det samlede honorar krav fra bostyrer kr 3.776.109,- eks mva, borevisor kr 5.507.697,- eks mva, samt ekstern juridisk bistand på kr 2.672.953,- eks mva, ilagte sakskostnader med kr 570.845,-, tilsier behov for å involvere andre personer enn de som hever godtgjørelser for sitt arbeide fra boet. Det vises til konkurslovens § 85, 1. ledd hvor det fremgår at bostyreren skal vareta fordringshavernes felles interesse. Videre vises til kommentarutgaven til konkursloven side 313, hvor Ro/Wiker uttaler at bestemmelsen knesetter et forvaltningsansvar for bostyrer. Dette forvaltningsansvaret gjelder i vid forstand, slik at bostyrer – som forvalter boets midler – skal ha kreditorenes felles interesse for øye. Det er etter NCF sin oppfatning ikke til kreditorenes interesse at bostyrer selv, og ved å engasjere borevisor KPMG og adv.fa. Wikborg Rein, pådrar boet massekostnader av en slik helt uvanlig størrelse. NCF registrerer bostyrer Arne Laastads uttalelse til media om at bobehandlingen har vært optimal. Satt på spissen er bobehandlingen økonomisk optimal for bostyrer og hans hjelpere, ikke for kreditorne.

Fra Gyldendal Rettsdata v/Håvard Wiker gjengis fra note 88 til § 85, (vår utheving):

*I første ledd nr. 3 er bostyrers forvaltningsansvar beskrevet. I vurdering av innholdet i forvaltningsplikten, må det legges betydelig vekt på bostyrers overordnede oppgave etter formålsangivelsen innledningsvis i § 85. Bostyrer står relativt fritt innenfor denne ramme, og **må etter beste skjønn konkret vurdere hva som tjener kreditorfellesskapet best.** Forvaltningsansvaret suppleres av reglene i §§ [117](#), [117a](#), [117b](#) og [117c](#). Boets forvaltningsansvar er utførlig drøftet i NOU 1993: 16 [pkt. 7.2](#), s. [59-62](#) og *Ot.prp. nr. 26* (1998-99) del 4 [pkt. 9.2](#), s. [94-97](#).*

Avslutningsvis ift boets organer bemerkes at konkurslovens § 120 fastslår at det er bostyrer, evt bostyret som er bostyrer med kreditorutvalg, som skal avgi innberetning. I sluttinnberetningen er det i pkt VI 5 på side 16 følgende behandlet straffbare forhold iht § 120 nr 5, og det her gjengitt borevisors vurdering. Borevisor er ikke del av bostyret og borevisors oppgaver er regulert i konkurslovens § 90. I sluttinnberetningen er gjengitt på side 18 at bostyrer finner å slutte seg til borevisors vurdering. Slik behandling er ikke i overensstemmelse med konkurslovens kapittel X om boets organer.

Til bostyrers arbeid

NCF vil også fremsette noen kommentarer til enkelte deler av bostyrers arbeid.

Det er i sluttregnskapet avsatt kun kr 3.600,- til refusjon lønnsgaranti etter tilsvarende dekning av ansatte fra lønnsgarantiordningen. Av innberetning nr 3 fremkommer at det har vært behandlet ferdig 5 lønnsgarantisaker. Det fremgår ikke om selskapet hadde forskuddsbetalt lønn eller feriepenger til de ansatte eller om boet har foretatt utbetaling av lønn eller feriepenger til de ansatte.

I sluttinnberetningens pkt VII fremgår at bobehandlingen etter dette er avsluttet. Det korrekte er at bostyrer skal fremme forslag til tingretten, kreditorene skal få anledning til å uttale seg, og så skal boet tas opp til slutning som etterfølges av evt utlodning. Sammenholdt med hvordan oversendelsesbrevet er utformet kan bostyrers formulering leses av kreditorene som at bobehandlingen er avsluttet - dersom de ikke stiller garanti og fremsetter merknader. Det er uheldig, ikke minst i et bo som dette.

Bostyrers innberetninger

Bostyrer har, medregnet sluttinnberetningen, inngitt 4 innberetninger til tingretten. Innberetningene gir etter NCFs oppfatning for lite konkret informasjon om bobehandlingen. Betydelige deler av innberetningene består av sitater fra brev, eposter og annet, og er blitt unødig omfangsrike uten at de klart angir hva bostyrer ønsker å kommunisere. Som eksempel kan det vises til bostyrers konklusjon hva gjelder straffbare forhold og konkursskarantene. Dette ble først behandlet i sluttinnberetningen, og da kun gjennom henvisning til borevisors vurdering. Det er usikkert om bostyrer selv har vurdert dette.

Dertil kommer at den vurdering som borevisor har gjort, og som bostyrer har sluttet seg til, er uriktig. Det er henvist til sivilrettslig bevisvurdering. § 120 nr 5 lyder slik: Innberetningen skal inneholde....*opplysninger om hvorvidt det .... antas å foreligge forhold som kan gi grunn til strafforfølgning mot skyldneren eller noen som har handlet på skyldnerens vegne.* Konkursrådet har avgitt anbefaling om behandling av straffbare forhold begått ifm konkurs. Det fremkommer her i pkt 3.3.5 at beviskravet er likt i §120, 1. ledd nr 5 og § 135, 2. ledd, 2.punktum. Sistnevnte bestemmelse lyder: .....” *med skjellig grunn kan mistenkes for en straffbar handling*”. Følgelig er beviskravet for anmeldelse “skjellig grunn til mistanke” og “antas”. Ifølge Konkursrådets anbefaling om behandling av straffbare forhold begått i forbindelse med konkurs, kreves det for å omtale et forhold som antatt straffbart i innberetningen, som et minimum en rimelig mulighet for at forholdet er begått, men ikke så mye som sannsynlighetsovervekt.

Det gjengitte i sluttinnberetningen er borevisors oppfatning av bevisvurderingen iht styreansvar iht aksjelovens § 15-1 og hvorvidt boet bør fremme erstatningskrav. Her er det i sluttinnberetningen på side 17 vist til konkursboets prosessfullmektig, hvilket trolig er ekstern uttalelse fra advokatfirmaet Wikborg Rein. Hvorvidt et konkursbo av prosessøkonomiske årsaker ikke anbefaler å forfølge et erstatningskrav har intet med bostyrers vurdering iht konkurslovens § 120 nr 5 å gjøre. Borevisor, med tilslutning av bostyrer, skal ikke foreta noen vurdering av bevisene eller beviskravene etter straffeloven slik det er gjort i sluttinnberetningen. Det skal gjøres av kompetent påtalemyndighet iht. straffeprosesslovens kap. 6.

NCF har for øvrig vanskelig for å forstå borevisors argumentasjon om at risikovurderingen ved anleggelse av det sivile erstatningskravet skal ha betydning for vurderingen av om det foreligger straffbare forhold i saken, all den tid hovedgrunnlaget for det sivile kravet om styreansvar var begrunnet med at overføringen av arrangementsavtalen var ugyldig etter aksjelovens § 3-8. Etter det NCF har tilgang til av dokumentasjon har boet heller ikke dokumentert noen forhold som er i strid med aksjelovens § 17-1, utover at det er henvist til NTNU sin rapport av 21. desember 2018.

Boets arbeidsmetodikk

Bostyrer synes å ha spredt sin oppmerksomhet utover et stort område fremfor å konsentrere arbeidet om de viktige sakene. Det synes benyttet betydelige midler til en gjennomgang av all dokumentasjon i selskapet, uten at det er redegjort for kostnaden eller timeforbruket tilknyttet dette, eller hvilken nytte arbeidet hadde. Borevisor vier også dette arbeidsområdet stor oppmerksomhet i sine første to innberetninger, der det synes å fokuseres på antallet dokumenter og størrelsen av den sikrede dokumentasjonen, og ikke hvilken nytte man hadde av dette arbeidet.

Bostyrers oppgaver er beskrevet i konkursloven. Iht. § 80, 1. ledd skal bostyrer sikre regnskaper og regnskapsmateriale. Videre skal bostyrer iht konkursloven utføre arbeid som er nødvendig for utføre de øvrige oppgaver som å avdekke mulige omstøtelige disposisjoner, straffbare forhold og annet som kan resultere i mer midler til boet. Det er på det rene at det faktisk er utført et omfattende arbeid i dette boet. Det er imidlertid ikke forklart hvorfor det var nødvendig eller ønskelig å gjennomføre et så omfattende og kostbart arbeid. Hvilken plan bostyrer hadde med dette arbeidet og hvilken informasjon boet lette etter og til hvilket formål er ikke klart opplyst.

Bostyrer viser til at det er gjennomgått 600.000 dokumenter og at det har vært meget krevende å sikre og gjennomgå data. Tallet i seg selv forteller om noe om størrelsen på databasen som borevisor kan søke i, intet om hvilke relevante søk som er foretatt og intet om hvilket arbeid som er utført. Hvorvidt søk i en database automatiseres med algoritmer, såkalt kunstig intelligens, eller foretas av personer med sunn fornuft, forklarer intet. Ei heller hvorfor det skal være relevant å innhente så omfattende informasjon og søke i en så stor database for å finne relevant informasjon til bostyrers bruk. Det er ikke belyst for tingretten gjennom innberetningene eller for kreditorene som reelt sett betaler dette i form av en lavere dividende. Det er derfor etter NCF sin oppfatning nødvendig at bostyrer fremlegger sin salæranmodning ift massekravet fra borevisor slik at kreditorene har et faktisk grunnlag for å gi merknader. Det antas også ønskelig for tingretten, slik at tingretten kan foreta en reell vurdering av så vel dette massekravet, og de samlede massekrav i boet. Behovet for transparens og etterprøvnbarhet er også ønskelig i lys av den offentlige interesse om SykkelVM med tilhørende mediaoppmerksomhet.

Bostyrer har tilsynelatende arbeidet med undersøkelser om omstøtelige forhold frem til avgivelse av sluttinnberetning (sluttinnberetningens pkt. VI, 4). Dette til tross for at fristen for å fremme omstøtelseskrav utløp 12.03.2019, se dekningslovens § 5-15.

Det fremstår som at bostyrer og borevisor har arbeidet parallelt med flere av forholdene som er behandlet, uten at arbeidsfordelingen mellom disse fremkommer av innberetningene.

Boets søksmål mot Hordaland fylkeskommune

Boet reiste søksmål mot fylkeskommunen, som ble tapt i to instanser. Dette har tappet boet for betydelige midler. Boet ble dømt til å betale kr. 570.845 i sakskostnader. Det er ikke spesifisert hvor store kostnader boet hadde til egen prosessfullmektig, men Wikborg Rein har samlet fakturert 2.150.948, hvorav en betydelig del må være knyttet til søksmålet. Salæroppgaven oppgir heller ikke hvor mange timer bostyrer har benyttet til denne saken.

Det er ikke oppgitt om konkursboet innhentet en vurdering fra en annen advokat etter tapet i tingretten. Bostyrer nøyer seg med å si at kreditorene «gikk glipp av et beløp i størrelsesorden MNOK 7», uten at det reflekteres noe over kostnaden boet hadde. Bostyrers særlige forvaltningsansvar for boets midler tilsier at det skal utvises tilbakeholdenhet med å anlegge søksmål.

Ansvarskrav mot styret

Bostyrer omtaler ikke utfallet av arbeidet med ansvarskrav mot styret i sluttinnberetningen, men henviser til en del-konklusjon om at det ville være uforsvarlig å ikke utrede ansvar videre. I innberetning nr. 3 henviser bostyrer til at «(.) *det er grunnlag for et krav mot styret og daglig leder.*», samtidig som det henvises til at det «(.) *foreligger en betydelig risiko for at et søksmål ikke vil finne frem.*» (vår understrekning), og at konkursboet har begrensede midler.

Etter NCFs vurdering viser denne beskrivelsen at det ikke var grunnlag for noe krav mot styret og daglig leder. Bostyrer angir at Wikborg Rein har nedlagt et omfattende arbeid, uten at det angis hvor mye dette har kostet boet. Bostyrers innberetninger og salærforslag gir ikke mulighet for å vurdere om det er benyttet for store ressurser til dette spørsmål, men gitt at både bostyrer, borevisor og Wikborg Rein har vært engasjert i dette spørsmålet, taler mye for at det er tilfelle.

Videre bemerkes at konkursboets ressursituasjon skyldes størrelsen på de massekrav som er pådratt til bostyrer og borevisor, samt til eksterne advokater.

Bostyrer har ikke etterkommet NCF sitt ønske om å få tilgang til boets vurderinger og krav ift det påståtte styreansvaret og grunnlaget for dette. NCF har derimot fått innsyn i boets anførsler gjennom kopier av brev fra Advokatfirmaet Wiersholm til Wikborg Rein Advokatfirma, hhv datert 26. juni 2019 og 17. februar 2020. Av denne korrespondansen fremgår det at boets krav dels bygger på

- 1) at Bergen 2017 AS sine utbetalinger til UCI skal ha skjedd i henhold til en ugyldig avtale, idet avtalen om overføringen av arrangementsrettighetene fra NCF til Bergen 2017 AS skal ha vært i strid med aksjelovens § 3-8, videre
- 2) at det skal ha vært erstatningsbetingende uaktsomt av styret å ikke beslutte å avlyse verdensmesterskapet våren/sommeren 2017.

NCF opplever at boets anførsler og dokumentasjon i forhold til styreansvaret er særdeles mangelfullt og lite gjennomarbeidet. Anførselen om arrangementsavtalens ugyldighet fremstår som et teoretisk og oppkonstruert grunnlag for styreansvar som åpenbart ikke kan føre frem. Det vises her til de brev som er nevnt over, samt til NCFs innsigelser vedrørende dette kravet, hvor det ble anført at arrangementsavtalen i realiteten ble godkjent av generalforsamlingen da denne besto av de samme personer som styret i NCF, videre at det følger av rettspraksis at bestemmelsen ikke kommer til anvendelse hvor feilen åpenbart ikke kan ha påvirket resultatet.

I forhold til boets anførsler om styreansvar etter aksjeloven § 17-1 kan NCF ikke se at det fra boets side er angitt konkrete grunnlag eller bevis for anførselen. Uspesifiserte henvisninger til NTNUs rapport av 21 desember 2018 kan etter NCFs oppfatning ikke danne grunnlag for noe krav.

Bostyrers salæroppgave

NCF er overrasket over det samlede timeforbruk i saken, og at det har medgått ca. 72 % av samlede aktiva (på MNOK 16,5) til salærer. Samlede salærer til bostyrer, borevisor og eksterne advokater utgjør MNOK 11,9 eks mva. Påløpt salær står etter NCF sin oppfatning i vesentlig misforhold til bobehandlingens kompleksitet og oppnådd resultat.

Det er ikke nærmere angitt hvor mange timer bostyrer har brukt til de forskjellige arbeidsoppgavene i boet. Dette gjør det svært vanskelig for kreditorene å vurdere salærforslaget, samt å inngi konkrete merknader til salærforslaget.

Borevisors salæroppgave

Borevisors salæroppgave er ikke vedlagt sluttdokumentene som er utsendt til kreditorene. Det er heller ikke angitt hvor mange timer borevisor har nedlagt, hvilke medarbeiderkategorier som er benyttet, hvordan timeforbruket fordeler seg på de forskjellige arbeidsoppgaver. NCF mener retten må pålegge borevisor å sende ut en mer fyllestgjørende salæroppgave til kreditorene. Først da vil det være mulig å vurdere om salæret er rimelig og forsvarlig.

Avslutning

Bobehandlingen skal nå avsluttes. Bostyrer har etter NCF sin oppfatning ikke gitt tilstrekkelig opplysninger for å slik at kreditorene og retten kan vurdere det fremsatte salærkrav fra bostyrer og borevisor. Videre er det ikke tilstrekkelige opplysninger for å kunne vurdere bostyrers arbeid med bruk av ekstern advokat og de kostnader som det har medført for boet.

Således bør borevisors salærforslag fremlegges. Videre bør kreditorene få oversendt de årsregnskap eller andre regnskap som er innsendt fra bostyrer til tingretten, samt få oversikt over hvilke deler av bobehandlingen og annet bostyrer har benyttet ekstern advokat til og til hvilken kostnad. Bostyrer bør angi hvilken tid som er medgått til bostyrers hovedoppgaver, samt opplyse hvorvidt det er særlige oppgaver som har krevd ytterligere tid.

Bakgrunnen for disse krav fra NCF er at kreditorene skal ha et fullstendig bilde som grunnlag for å uttale seg. Dernest at retten har tilstrekkelig opplysninger til å foreta de nødvendige vurderinger, herunder om retten skal innkalle til skiftesamling i medhold av konkurslovens § 99 for behandling av salærkravet. Før retten treffer beslutning om disse forhold og før retten tar boet opp til slutning er det NCF sin oppfatning at retten bør pålegge bostyrer å sende ut en samlet komplett informasjon som inkluderer det ovennevnte, med en utsatt frist til kreditorene for å kunne fremkomme med merknader.

Dersom slik fremgangsmåte følges vil, etter NCF sitt syn, retten få et bedre og mer riktig grunnlag for sin avgjørelse. Det vil igjen redusere behovet for en evt anke av rettens avgjørelse, se tvistelovens § 29-2 og konkurslovens § 149, 1. ledd.

Avslutningsvis bemerkes at den senere tids mediaoppslag viser at det er mange av kreditorene som er opptatt av disse forhold. De merknader som NCF fremsetter i dette skriv deles trolig av mange av kreditorene i boet. Derfor er også kopi av dette brev sendt til kreditorene til orientering.

Dersom retten har spørsmål til dette brevet kan de rettes til

Styremedlem Knut Glad, knut.glad@sykling.no, tlf 414 45 444
eller

Advokat Kai Knudsen, adv.fa. Wigemyr, kai.knudsen@wigemyr.no, tlf 906 81 855

Med vennlig hilsen

Jan-Oddvar Sørnes
styreleder